

17
6te Leven, Carolus Philippus: Positiones theoricæ
practicæ et can
6ta Meier, Thomas Henricus: De comitibus imperii
universalibus, eorumque causa efficiente, subjecto
et materia.

1719.

11. Tenzel, Ernestus, Facult. juridicæ Decanus b. l. s. (ad
Dissertationem inaug. Augusti Christiani Emelii inuitat)
12. ¹² Tenzel, Ernestus: Programma inaugurale, quo
inuitat ad . . . Dissertationem inaug. . . Benedicti
Guerræ Sicelii de Juris. Decanus: Programma: De juris naturalis
inuitat. Dissertationem inaug. Augusti Christiani Emelii inuitat.
13. Tenzel, Ernestus: De beneficio competential 2
14. Tenzel, Ernestus, Facult. juridicæ Decanus . . .
ad Dissertationem inaug. . . Jacobi Augusti Franke
inuitat.
- ¹⁶
15. Tenzel, Ernestus: De eo, quod iustum est circa
preta sive Wiesen - Rest. 2 Sept. 1719 - 1747 28
17. Tenzel, Ernestus: Positiones theoreticæ - practicæ
et canonico-civiles. 29
18. Tenzel, Ernestus, Facult. juridicæ Decanus: ad lecturam
. . . cursoriam . . . a Probo Philippo Livonio habendam inuitat. 28

19. Tenzelius, Ernestus: De necessaria legum Christianarum
universalitate et in ea attribuenda aequitate.

20. Tenzelius, Ernestus; Facult. juridicæ Decanus: adlectionem
Member
cursoriorum, a longitimo Member... habendum... iuritat.
universalitate et in ea attribuenda aequitate.

21. Tenzel, Ernestus: De stigmatibus in facie.

22. Tenzel, Ernestus: De injuria nocerearum
activa et passiva.

23. Tenzel, Ernestus; Facult. juridicæ Decanus: Praeparationem
inang. quo iuritat... Dissertationem inang. a
activa et passiva.
Joh. Heinrich Schmidt... habendum.

23. Tenzelius, Ernestus: De eo, quod iuramentum est in re pœna
pœnarum.

24. Tenzel, Ernestus; Facult. juridicæ Decanus: adlectionem
inang. Joannis Jacobo Gieseler... iuritat?

25. Tenzelius, Ernestus: De usucapionibus et praescriptionibus.

26. Tengel, Erhardus, Facult. juridicae decanus et lectorem
solum a ... ^{habentem} Gertio Amadio Zamerio ... ^{invitat} f

1720.

1. Haas, Conradus Ferdinandus: De jure decimarum.
2. Hummel, Hugo Franciscus, Facult. juridicae decanus: b. l. s.
(ad Disputationem in unum. Jm. Gottholdi Seydlerii invitatus)
3. Hummel, Hugo Franciscus, Facult. juridicae decanus b. l. s.
ad Disputationem in unum. Ferdinandi Wagnersi invitatus.
4. Hummel, Hugo Franciscus: De exheredatione conjugum.
5. Hummel, Hugo Franciscus: De officio et potestate praesidis provinciae.
6. Hummel, Hugo Franciscus: De incertis praescriptionibus.
7. Schuetze, Henricus Melchior: De jure Sasalensis episcopi
et juris civilis collatione in successione ab intestato

8. Tengelin, Emerlas: De processa Inquisitionis in foro
Saxonicis.
9. Tengelin, Emerlas, Facult. juridicæ Decanus: et Inven-
tationem inaug. Johanni Christiani Essenbergensi
instit.
- 10.º Tengelin, Emerlas: De causa maritali. Ver 160
Ueber den Vormundschafft. 7 Decemb 1720. 1750
11. Tengelin, Emerlas, Facult. juridicæ Decanus et
... Dissertationem inaug. ... Joh. Chr.
Linnæ Lampe ... habentem i. ... instit.
12. Tengelin, Emerlas: Dissertationis inaug. juridicæ,
sistens, decem questionum juridicarum theoretica-
practicarum.
13. Tengelin, Emerlas, Facult. juridicæ Decanus: et Inven-
tationem inaug. Johanni Christiani Zimmermanni instit.

14. Treiber, Francus Philippus: De autore, quatenus
Designat personam, a qua aliquid accipimus.
15. Weingärtner, Dr. Sylvester: De legitima princ. pro.
Inm. j. n. applicatione
16. Finckius, Georgius Heinricus: De receptione in
Campman etc.

19
10
1719
65

POSITIONES
THEORICO - PRACTICÆ
ET CANONICO-CIVILES

QVAS
OPITULANTE TER SANCTA TRIADE

EX
DECRETO ET AUTHORITYATE
INCLYTI JURISCONSULTORUM ORDINIS
IN-PERANTIQUA UNIVERSITATE ELECTORALI
ERFORDIENSI,

PRÆSIDE ALTISSIMO

PRO SUMMIS

IN UTROQVE JURE HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
DOCTORALIBUS RITE CONSEQVENDIS,
SOLENNI ERUDITORUM VENTILATIONI
SISTIT

CAROLUS PHILIPPUS *Söven*
BRUXELLENSIS,

CELEBERRIMI AC IMPERIALIS MONASTERII ORD. S. BENE-
DICTI IN MONTE D. MICHAELIS ARCHANGELI PROPE BAMBERGAM
SECRETARIUS,

DIE XIX. AUGUSTI MDCCXIX.

LOCO ET HÖRIS CONSUEITIS.

ERFORDIÆ, Typis JOHANNIS HENRICI GROSCHII, Academia Typographi.

POSITIONES
THEORICO-PRACTICAE
ET CANONICO-CIVILES

QUINTIANTIS SANCTA TRIADE

DEO ET AUTHORITY

IN REBUS SANCTAE TRIADE
SOLVENDIS

PRINCEPS ALTISSIMUS

DEO SANCTO

IN REBUS SANCTAE TRIADE
SOLVENDIS

SOLVENDIS

CAROLUS PHILIPPUS

PRINCEPS ALTISSIMUS

DEO SANCTO

IN REBUS SANCTAE TRIADE
SOLVENDIS

POSITIO PRIMA.

DE JUDICE.

§. I.

ANte omnia Judex cognoscat an sua sit Jurisdictio *L. 2. §. 6. L. 5. ff. de judiciis*, ut sciat se esse judicem *lib. 5. ff. quib. ex caus. in poss. catur.* : quo cognito ordinem & formam Imperii servet, ne aliter judicet, quam quod legibus aut constitutionibus, aut moribus proditum est. Brevitati litium studeat nec permittat, ut partes ineptis & falsis allegationibus processum remorentur: quò tamen majoris momenti, incommodi ac præjudicii est, quod petitur, eò tardius & consideratius, de eo statuere debet. Sit bonus Christianus *Scacc. gloss. 14. quest. 23. n. 17.* & prudenter attendat, ut in causarum Processibus, nil vindicet odium, vel favor usurpet, timor exulet, præmium aut expectatio præmii justitiam non evertat, sed stateram gestet in manibus, lances appendat æquo libramine, ut in omnibus, quæ in causis agenda fuerint, præsertim in concipiendis & ferendis sententiis præ oculis habeat solum DEUM:
non

non enim ut verba scripturæ sonant ipsa, hominis exercet iudicium, sed domini, & quodcunque iudicaverit, in ipsum redundabit. *Klock. de arar. pag. 970. n. 5. 6. 7. 8.* Hæc ubi fiunt, ibi iustitia floret, & suum cuique tribuitur.

§. II.

Sive in Civili, sive in Criminali causa iudex nec tenetur, nec potest reum, qui probatur publicè nocens quem privato certo sciat innocentem iudicè absolvere. *Covarr. L. 1. var. resolut. c. 1. n. 3. vide Zoes. ad ff. lib. 5. tit. 1. n. 48.*

§. III.

Sed secundum Acta *Mev. Part. 1. Dec. 87. n. 8.* & petita pronuntiare tenetur: Farius enim dicitur Iudex, qui non secundum actitata, & ultra petita pronuntiat. *Carpz. Dec. 193. n. 14.*

§. IV.

Iudex superior non recipere deberet querelas, nisi causa legitimo modo ad ipsum devoluta. *Frank. in rubr. de Appell. n. 4. & seq.*

§. V.

Semper æquitatem Iudex præ oculis habere debet *L. 4. in fine ff. de eo quod cert. loc. dari oport. S. burff. cent. 2. consil. 95. n. 7.* eamque potius quam jus strictum sequatur *L. 8. C. de iudiciis*: summum enim jus, summa injuria.

POSI-

POSITIO SECUNDA.

DE ÆQUITATE.

§. I.

Cum Jura æquitati tam in judicando, quam sententiationando non posteriorem tribuant auctoritatem, non inconcinnum erit æquitatem ipsam ex *Joan. Arnold. Corvin. Jurisprud. Rom. lib. 1.* definire: quod sit duorum pluriumve, inter quos res aliqua est, proportio, vel juxta *Wesemb. de. R. I. Disp. 14. R. 90.* quod sit benignior & humanior legis interpretatio, sententiam legis retinens: hæc in omnibus quidem maximè tamen in jure spectanda est, ac juris rigori à judice in judicando anteponenda *Zoes ad ff. l. 5. tit. 1. n. 38.* latè & pulchrè *Tiraquell. de Reir. gentil. §. 3r. n. 2.* Ab hac æquitate celeberrima, at intellectu difficillima originem sumpsit contractuum divisio inter bonæ fidei & stricti juris: quod Prætor in formula directâ ad judices, subindè formulam simpliciter conciperet: judicabis hanc causam, subindè adderet ex æquo & bono, quid autem moverit Prætorem, cur illa verba ex æquo non adderet omnibus contractibus, ex natura eorundem desumendum est, repugnat enim v. g. naturæ mutui in plus obligari quam numeratum est *L. 11 §. 1. de reb. cred.* congruit vero naturæ Emptionis *L. 7. §. 4. de Pact.*

§ II.

Nihil æquitati magis convenit quam partum a-
 B lere,

lere, quod est juris naturalis, & hoc jus materialiter sumptum etiam in Bruta cadit *Covarr. in c. peccatum de R. I. in 6. part. 2. relat. §. 1. n. 4.*

§. III.

Sic & æquum est, ut quod quisque obrutelam sui corporis fecerit, id jurè fecisse existimandus *L. 3 ff. de bon. eor. qui ante sent. mort. sibi conscio.*

§. IV.

Æquitati conforme est Rescriptum Moratorium, si miseris Debitoribus concedatur *Stryk. dissert. Jurid. Hallens. Disp 8 cap. 2. §. 1.* non sistet tamen cursum usurarum *arg. L. 2. Cod. de Prec. Imper. offer.*

§. V.

Ut Jus naturale, ita & æquitas naturalis Immunitabilis *§. 11. Instit. de J. & J.*

POSITIO TERTIA.

DE TRANSACTIONIBUS.

§. I.

IN litem descendere est res periculosissima, multi enim non rarò sub justo etiam pereunt clypeo, & sæpè plus valet favor in Judice, quam lex in Codice: intyper verecunda ejus cogitatio, qui lites execratur non vituperanda per *L. 4. §. 1. de alien. jud. mut. caus.* nec enim prudenter fortunæ arbitrio committitur, quod per transactionem obtineri potest, ob vulgatum illud: utilius macre concordium quàmvis pingui sententiâ. Transactio autem est conventio *L. 1. §. 3. ff. de Pact.* quæ fit inter duos pluresve vel rei dubiæ com-

❁ (11) ❁

componendæ & decidendæ causâ *L. 1. hic dato aliquo, vel retento, vel promisso L. 38. C. de transact. vide Brunn. ad L. 38. C. hic stricti juris est L. 99. ff. de V. O. ad hoc inventa, ut finis litibus imponatur L. 1. ff. L. 6. C. hoc tit. hinc necesse est, nullam transactionem posse fieri de re certa, ubi nulla lis vel dubium versatur Brunn. ad L. 1. hoc tit. nec minorem auctoritatem habet quam res iudicata. L. 29. C. de Transact.*

§. II.

Nec in transactione locum habet. *L. 2. C. de Re- scind. Vend. L. 78. §. fin. ad scitum trebell. L. 16. 19. 23. C. hic cap. 1. X. de trans. Harpr. ad §. fin. Instit. de Empt. n. 165. ita in Praxi Mev. P. 2. D. 245. n. 9. Viv. lib. 3. Decis. 429. & in Camera Imperiali receptum. Gail. 2. obs. 70. n. 11. Lauterb. Exercit. 9. 1b. final.*

§. III.

Et quotiescunque ex transactione aliquid datur, dans ad Evictionem tenetur. *Caldas de Empt. c. 21. n. 114. Berlich. p. 1. Concl. 24. n. 45. Hart. Pistor. obs. 227. n. 36. Brunn. ad L. 33. C. hic.*

§. IV.

In spiritualibus transactio non admittitur. *Zoesf. lib. 2. ff. tit. 15. n. 16. Herthals lib. 1. X. tit. 36. fol. 103.*

§. V.

Sic beneficia transactionem non admittunt propter vitium simoniæ, quod induceret transactio, quæ non est gratuita *Zoes. ibid.*

POSITIO QUARTA.

De SERVITUTIBUS.

§. I.

Variæ servitutum constituendarum sunt causæ; nam non tantum immediatè à lege servitus acquiritur ut in *L. 10 & 12. de Religios. & in L. fin §. 1 C. hoc tit.* sed etiam à consuetudine *Bocer. class. r. Disput. 8. th. 66.* porro & à Judice, veluti in *Judiciis Divisorii* id fieri potest. *L. 22. §. 3. famil. Erisc.* & *L. 7. §. 1 ff. commun. divid.* & à quolibet privato, jure Domini in re sua constitui servitutem quocunque titulo, nec non longâ quasi possessione acquiri posse dubio carer. Ad- do quamvis id paradoxon videri queat, solo naturæ jure servitutes quasdam constitutas conspici: quæ ser- vitus est jus in re aliena alteri à natura constitutum, cujus vi & potestate dominus istius rei naturaliter ad alterius utilitatem aliquid pari, aut non facere in suo tenetur. arg. *L. 1. §. fin. de aqu. & aqu. pluv.*

§. II.

Quarum primo loco se offert servitus aquæ reci- piendæ *Lib. 1. §. fin. de aqu. & aqu. pluv.* cujus exem- plum affert *Cepolla de servit. R. P. c. 4. n. 77.*

§. III.

Hinc si quis naturalis hujus servitutis usum op- positus aggeribus, vel alio modo impedire cogatur, actioni de aqua pluvia arcenda locus est per dictam *L. 1. §. 1. & 13.*

§. IV.

Sic transitus inter liberos populos per alienum Terri-

❖ (13) ❖

Territorium fuit ex jure naturæ, etiam cum exercitu *Grot. lib. 2. de J. B. & P. c. 2. § 13. n. 2.* modo transfirum talem postulans idoneam cautionem præster. Vide *Rec. Imp. de Anno 1670.* § und was vor etlichen 5. nec dominus territorii justam habeat denegandi causam.

§. V.

Tum etiam vi & armis vindicari potest. *Grot. d. loco §. 13. Reinking. Divilische Politecy L. 2. axiom. 139.*

POSITIO QUINTA.

DE CONDICTIONE INDEBITI.

§. I.

Subtilis est materia de conditione indebiti constat tamen ex *L. 53. § cap. 13. X.R. J.* quod solvi indebitum debeat per errorem, indebitum accipiendo pro eo, quod jure naturæ non debetur, nam naturale debitum verè debitum est, & hoc est, quod famosus *Jctus Cujacius* tractatu 9. ad africanum in explicatione famosissimæ in hac materia *legis frater à fratre*, hisce verbis expressit: *sciendum est conditionem indebiti non dari ei, qui solvit, quod naturâ debuit, licet id jure civili non debuerit, dari ei, qui per errorem solvit, quod naturâ non debuit.* Error autem aut juris, aut facti est: per ignorantiam facti, soluti repetitionem competere notum est, per ignorantiam vero Juris cessare, uti scripserunt *Imp. Diocletianus & Maximilianus in L. 10. Cod. de Jur. & fact. ignor.*

§. II.

Quæ ut faciliùs intelligantur, quæro, quomodo in

B 3 d. L.

d. L. *frater à fratre* possit dari conditio fratri contra fratrem? quia verum consistit mutuum inter duos fratres in potestate patria existentes?

§. III.

Magna est Interpretum Controversia, an errore juris solum repeti possit: & licet negativa communior videatur, affirmativam tamen defendo in casibus ubi nulla subest naturalis obligatio, jure civili agnita L. 7. *Cond. ob caus. da.* L. 8. *de jur. & fact. ignor. Leuven. cens. for.* L. 4. 14. 3. *Vinn. in select. quest. lib. 1. q. 49.* ita moribus in germania receptum scribit *Schilter. Exercit. 24. §. 33.* confer. *Hahn. ad Wesenb. h. t. Richter. decis. 68. n. 32. & 96. Bachov de Act. Disp. 4. th. 17. Brunn. ad L. 7. C. hic.*

§. IV.

Sed quid de errore facti? omnes admittunt repetitionem.

§. V.

Rectè tamen excipitur casus dotis arg. L. 32. & §. 2. *hoc tit. Schilter. Exercit 24. §. 29. Voet. lib. 12. ff. tit. 6. n. 8. Mev. Part. 2. dec. 190. n. 5.*

POSITIO SEXTA.
DE SOCIETATE.

§. I.

Societas est contractus consensualis, J. Gent. *Corvin. in Elem. jur. civ. lib. 3. tit. 26.* nominatus L. 7. §. 1. *de Pañ. bonæ fidei L. 19. h. tit.* de rebus, operis in commune conferendis lucri participandi gratia *Frantz. in*

in

in Comment. ff. n. 19. hic est vel universalis, vel particularis L. 13. §. 1. L. 7. ff. pro socio: contrahitur ad certum tempus, vel in perpetuum L. 1. vel ex tempore, vel sub conditione L. 7. Cod. de instit. & substit tam cum liberis personis, quam cum servis L. 18. ff. pro socio: imò cum omnibus, quibus non interdictum est, L. 24. §. 1. ff. de Minorib. L. 5. Cod. de oblig. & Act. est enim de genere permissorum, quorum facultas omnibus competit, quibus non expressè prohibetur Wesenb. in parat. ff. de Pact. n. 9. non solum autem de rebus corporalibus contrahitur societas; sed etiam incorporalibus L. 71. hoc tit. imò generaliter definiendo de rebus operis omnibus honestis. Bocer. Class. 2. d. 5. th. 6. lit. C.

§. II.

Non valet tamen Pactum, ut heredes in societate succedant. L. 53. ff. pro socio.

§. III.

In hoc contractu non solum dolus, lata culpa; sed etiam levis præstanda venit L. 25. ff. pro socio Carpz. P. 2. constit. 26. def. 12. n. 6. Falckner in dissert. ad L. 13. de R. J. th. 8.

§. IV.

Post constitutam autem societatem expressè resolvitur renunciatione, non solum omnium sociorum; L. 6. §. 3. hoc tit. sed etiam unius. Brunn. ad L. 5. Cod. pro socio.

§. V.

Socii si plures sint diversæ jurisd. omnes coram omnium superiore Judice conveniendi sunt. L. 1. ff. de quib. reb. ad eund. jud. catur.

POSI-

POSITIO SEPTIMA.
DE EMPTIONE VENDITIONE.

§. I.

EMptio Venditio est contractus consensualis, nominatus, *J. Gent. L. 1. §. fin. h. t. bonæ fidei L. 11. §. fin. de A. E. V. de re pro certo pretio tradenda L. 1. §. fin. hic. fit sine, vel in scriptis. vide Andr. Fromman. de Convent. in script. §. 21. de rebus quæ in commercio sunt, Ulp. tit. 19. §. 4. five corporalibus five incorporalibus L. 2. Cod. de O & A. mobilibus vel immobilibus, tam sub conditione, quam purè contrahitur: etiam variis adjectis Pactis *Schultz Exercit. 14. Conc. 10.* Emere vel vendere possunt omnes, qui contrahendo se obligare valent, nec specialiter ab hoc contractu excluduntur *Mæstert. h. t. q. 3.* statim dicitur perfecta, quamprimùm contrahentes de re vel pretio consenserunt *L. 15. de peric. & commod. sic actio empti & venditi hinc indè prodit, quâ utrimque ad contractus consummationem contenditur, tum venditor pretii numerationem postulat, emptor rei traditionem.**

§. II.

Et ita quidem, ut venditor, si rei tradendæ facultatem habeat illam præcisè tradere teneatur. *L. 21. ad L. Cornel. L. 7. 8. §. 1. hic L. 35. C. de donat. L. 5. C. de O & A Oldendorp. Clas. 4. act. 1. n. 7.* ita in praxi receptum, uti ait *Faber. in Cod. de Pact. Schneid. in §. 28. Instit. de Act. & empt. n. 21. Myns. 4. of. 61. n. 5.*

§. III.

Imò, si forte emptione acceptata aliquid archa-
rum

rum nomine solutum, ne quidem cum earum amissione vel venditor cum dupli restitutione recedere potest. *L. 5. C. de O & A. Vinn. Instit. lib. 3. tit. 24. n. 12.*

§ IV.

Si tamen Venditor Emptorem deceperit, affirmando rem liberam, dum non est, quâ cognitâ emptor non contraxisset, reselire poterit. *arg. L. 11. §. 1. de Act. Empt. L. 25. §. 1. de Except. Rei judic.*

§ V.

Emens rem pro se sit Dominus, licet pretium solverit de pecunia aliena *L. 3. C. si quis alteri vel sibi L. 25. §. 1. ff. de petit. hered. Matth. Coler. Dec. 52. n. 40. Part. 1. & Dec. 285. n. 86.*

POSITIO OCTAVA.

DE EVICTIONIBUS.

§. I.

AD Emptionem Venditionem pertinet, ut si rem venditam tertius evincat, & per Judicem emptori auferat, emptor, & qui illi par fuerit, à Venditore indemnis servetur. Evictionis enim præstatio est de natura Emptionis *Sichard. ad rubr. b. 1. n. 9.* etiamsi nihil super ea in contractu conventum *L. 6. C. b. t. ita in Cam. Imperiali Gail. 1. 116.* in se & suâ naturâ Evictio est rei ab aliquo possessæ ad instantiam illius, qui melius jus in re habet, per Judicem facta ablatio, relativè vero considerata nihil aliud est quam satisfactio, seu refusio illius, quod alicui, ob rem legitime evictam abest *Lauterb. ff. lib. 21. tit. 2. N. 2. Evi-*

C

ta

Et res dicitur cum spes habendi abscissa est, nec Interest quo genere Judicii evincatur, puta rei Vindicatione, actione Hypothecariâ, restitutione in integrum &c. L. 34. § 35. h. 2.

§. II.

Cum res evincitur, seu emptori super re lis movetur, debet venditori nunciari, ut is ad defendendum veniat L. 8. § 24. C. hic Hodie pragmatici desiderant, ut unâ cum denunciationis Libello Acta Venditori communicet. *Caballin. de Evict.* §. 3. n. 38. adde *Mev. P. 8. D. 465.* in Cam. Imper. ad supplicationes pro citatione ad assistendum liti, & præstandam evictionem, liris denunciatoriales decerni solent. *Klock. vot. Cam. relat. 1. N. 271.*

§. III.

Hæc facienda est venditori, etiamsi scientiam litis motæ habeat. L. 8. § 20. *hic. L. 7. § 70. C. de evict. Mangil. de evict. q. 4. N. 14. Molina D. 380. n. 8. Umm. disp. 11. N. 70.*

§. IV.

Si pro emptore lata est sententia existimo venditorem ad expensas litis agitatae causa factas emptori refundendas teneri *arg. L. 11. §. 8. § 13. de A. E. V. L. 79. h. 1. Fachin. lib. 2. cap. 39. Caball. §. 3. n. 146.* Cautius tamen mercatur qui venditorem per pactum indistinctè obliget ad impensas refundendas. vide *Stryk. de caut. contract. sect. 2. cap. 8. §. 44.*

§. V.

Post rem jam evictam, seu ab emptore amissam, contractus in nihilum recidit, & est emptori ad pretij restitutionem petendam ex empto actio, in quam etiam

etiam venit quanti interfuit rem non esse evictam
*Gloſs. & Bald. in L. ſervus quem à me §. ult. ff. de Act.
 empt.*

POSITIO NONA.

DE USURIS.

§. I.

USura conſideratur ex Jure Canonico & Civili,
 & quatenus ſacros canones ſpectamus, uſura eſt
 quidquid ultra ſortem exigitur vi mutui veri vel pal-
 liati, non conſiderato an ſit ejuſdem, an diverſi gene-
 ris *vid. Fagnanum ad cap. Naviganti X. h. t. n. 44. & ſeq.*
 at juxta Conſtitutiones Civiles uſuræ ejuſdem generis
 admitti dicuntur *L. 12. C. h. t. Peretz in Cod. h. t. N. 1.*
 uſuræ etiam ſpectato Jure Civili odioſa apud Roma-
 nos fuere, licet aliquæ uſurarum magis odioſa fue-
 rint quam aliæ, Anatoçiſmus enim in totum impro-
 batur *L. ſin. C. h.* & fœnus tanquam improbum de-
 ſcribitur in *L. 20. ex quibus cauſis* ſic filiiſamilias pecu-
 nias ſub uſuris acceptas ſolvere non tenebantur, ſed
 exceptiōne S^Cti Macedoniani repellere poterant agen-
 tē creditorem, quare in perpetuum odium illud S^Crum
 non à Senatore, ſed ab improbo fœnatore Macedone
 nomen ſortitum eſt: neque etiam eadem ſeveritate
 proceſſerunt Sacri Canones, quare diſtinguendum
 utroque jure inter uſuras lucratorias, compenſato-
 rias & punitorias.

§. II.

Lucratoria ſolvitur præciſe propter lucrum cre-
 ditoris, & dicitur fœtus quaſi fœtus pecuniæ. *Siruv.*

§. J. C. h. t. th. 43. Jure Civili approbata fuit, non etiam Jure Canonico *Joh. Grivel. decis. 149. n. 7. X. & in 6. de usur. c. 2. dist. 47. Clem. un. de usur.*

§. III.

Usura compensatoria, quæ est compensatio ejus quod Creditoris interest usum pecuniæ suæ non habere L. 58. §. 6. ad SCrum trebell. L. 4 C. de depos. hæc omni jure licita est. vide *Rec. Imp. de Ao. 1500. & 1530. & 1577. sub tit. von Bücherlichen Contracten.*

§. IV.

Punitoria solvitur ratione Moræ L. 1. § 1. L. 17. §. 3. h. & utroque jure permittitur. vide *Bryna ad L. 1. & §. 2 ff. h. t. & iv. de usur. n. 6. p. 541. Blum. tit. 34 n. 102. nec jure naturæ adversantur usuræ. Struv. Exercit. 27. lib. 22. tit. 1. th. 43.*

§. V.

Omnibus notum est usuras usurarum stipulari & peti non posse. L. 28. C. de usur. L. 20 ff. eod. *Zanger. tract. de except. Part. 3. c. 25. num. 15. & seq.*

POSITIO DECIMA.

DE FRUCTIBUS.

§. I.

Usuræ, ut lucrum, interesse vel pœna petuntur, fructus verò ut nostri, vi actionis aut officio judicis nobis debentur; & ideo secundo loco post usuras agitur de fructibus, qui si cum hereditate petantur, via actionis veniunt, quia augent ipsam hereditatem, sin verò titulo particulari res vindicentur, officio

officio Judicis debentur, quia quidquid ex re mea nascitur meum est L. 49. §. 1. de R. V. nec tantum domino; sed & bonæ fidei possessori perceptionem fructuum II. Romanæ tribuere, partim ratione curæ & cultura pro ut ait *Justin. in §. si quis à non Domino 35. Instit. de R. D.* partim verò ratione bonæ fidei, propter quam loco domini penè est. *l. qui fecit. §. 1. de usur. L. 48. hic* idemque Juris habet, quod dominis prædiorum tributum est. Usufructuario verò fructuum perceptio titulo duntaxat servitutis competit *Vinn. Instit. lib. 2. tit. 1. §. 37. Colono*, titulo contractus *ibid.* ac marito ex fundo dotali ad sustinenda onera matrimonii L. 7. de jur. dot. L. 20. C. eod. at cum malæ fidei possessor omni prorsus destitutus sit titulo percipiendi fructus, nullos suos facit L. 22. C. de R. V. *Zoel. lib. 41. ff. tit. 1. n. 75.*

§. II.

Bonæ fidei possessor acquirit omnes fructus, tam naturales quam industriales L. 48. h. t. *Fachin. lib. 1. cap. 57. Ludwell & Hoppius ad §. 35. Inst. de R. D. & quidem quos recepit revocabiliter L. 22. C. de R. V. Hahn. de R. V. n. 17.* quos etiam consumpsit irrevocabiliter L. 4. §. 2. *fin. regund.*

§. III.

Etiamsi de iis locupletior sit factus L. 22. C. de R. V. ita in Praxi *Pinell. in L. 2 C. de Rescind. vend. p. 2. c. 4. n. 60. Peck. in cap. possessor n. 13. de R. l. in 6.*

§. IV.

Possessor malæ fidei non solum quos percepit; sed & quos negligentia sua non percepit à litis conte-

statione omnes indistinctè restituet L. 10. h. L. 33. L. 62. §. 1. de R. V. L. 5. C. cod. Bus. ad L. 20. de heredit. petit.

§. V.

Heres possessoris licet scientiam rei alienæ non habeat, succedit in malam fidem & vitium personale defuncti, ejusque par habenda fortuna est. L. 11. de divers. & tempor. præscript. Brunn. Exercit Justin. 8. ad §. 12. de usucap. n. 7. & in v. l. 11.

POSITIO UNDECIMA.

DE MORA.

§. I.

IN eodem titulo ff. etiam agitur de Mora, quod haud rarò causa est accessionum & usurarum, cujus definitio difficilis est, ut *Pomponius lib. 12. Epist. scripsit*, nam an mora facta intelligatur, neque constitutione ulla, neque juris authorum quæstione decidi potest: cum sit magis facti quam juris L. 32 dividitur in Regularem seu quæ secundum regulas juris contrahitur mediante interpellatione quæ si fiat ab homine juridica esse debet. *Donell. de Mora c. 5. vide à Bayna tr. de Mora*: nam quæ sit non juridicè, admonitio est, non interpellatio: & siquidem juridicè facta sit sed extra judicium, extrajudicialis vocatur, sin verò in ipso judicio, judicialis, si verò interpellatio fiat per lapsum diei, plurimum controversunt interpretes, an illa interpellatio sufficiat: Irregularis est, quæ sine interpellatione contrahitur favore minoris ætatis, vel odio furis &c.

§ II.

Dum fit interpellatio hominis, debet creditor instantiam repetendi debiti non omittere, ut responder *Marcianus* L. 32. §. 1. *de usur.* non tamen rectè concludes ex hoc responso, quod non sufficiat unica Interpellatio ad moram L. 32. *b. tit. adde Dn. Stryk. de purg. Mora c. 1. n. 20. Menoch. A. J. Q. cas. 220. n. 19.*

Dies interpellat pro homine L. 114. *grivell. Dec. 149. n. 19. L. 2. C. de jure Emph. L. 12. C. de contrab. stipul. Myns. cent. 3. obs. 95.*

Furem semper moram facere responder *Ulpianus* in L. 8. §. 1. *de Cond. furt.* idque non solum quo ad usuras, sed etiam quo ad rem principalem, ita ut res pereat furi, licet eodem modo periisset apud dominum *Arum. c. 4. à Bayma d. tr. n. 4. Brunn. in Cod. tit. 7. L. ult. n. 3.*

Mora facit, ut quis teneatur de casu, sic bonæ fidei possessor casu non liberatur, si moram in restituendo fecerit L. 40. *ff. de petit. heredit.* Mora enim transfert periculum in possessorem L. 23. *ff. de R. J.*

POSITIO DUODECIMA.

DE TUTELIS.

Tutela dicitur à tuendo, unde in L. 30. *de Administ. & peric. tut.* dicitur: Tutoris præcipuum est officium, ne indefensum pupillum relinquat: estque tutela

tutela facultas, testamento, lege, vel autoritate Magistratûs concessa, ad tuendum eum qui ob defectum ætatis, sibi prospicere nequit, ex qua definitione patet tutelam dividi in testamentariam, legitimam & dativam. Tutores omnes hodie *ex Rec. Imp. de Anno 1548. & 1577. tit. von der Pupillen 37. § 7.* indistinctè ante susceptam administrationem sententia vel decreto Magistratus confirmari tenentur *Mev. Part. 8. Dec. 90. n. 6.* in Cam. Imper. ad supplicam pro confirmandis tutoribus pupillo immediatè imperio subjecto ita decerni solet: *Seynd hiemit benannte zu Vormunderen / jedoch daß sie zuserst gewöhnliche Eyd / und obligation thun / verordnet. Quæ verò in illa supplicia observanda sint vide Blum. tit. 42. n. 5.* ex his tamen non sequitur omnem tutelam esse dativam.

§. II.

Plures tutores in solidum tenentur *L. 55. de Administr. & peric. tut. L. 38. §. 1. ibid. nov. 118. c. 5. Montan. c. 39. n. 94.* si omnes solvendo sint, excussionis beneficio gaudent *L. fin. C. de tutorib. & curat.* nisi omnes administrationem neglexerint *L. 39. §. 11. d. 1.* sed ex æquitate illis divisionis beneficium conceditur. *d. L. 38. Carpz. p. 2. Const. 11. def. 26.*

§. III.

Rationis reddendæ necessitas à Patre testamento remitti non potest. *L. 1. §. Julianus de Adm. tut.* ex constitutione *Caroli V.* quotannis reddi deberet.

§. IV.

Mater filio non aliter tutorem dare potest, quam si eundem heredem instituerit *L. 4. C. de test. tut. Hil- lig.*

lig. in Donell. l. 3. c. 5. litt. B. datus tamen confirmatur à Judice Guittieretz de tut. p. 1. c. 5. n. 7. interdum ex necessitate, interdum ex voluntate vid. l. 4 ff. § l. 4. C. de Testam. tut. l. 2. ff. de confirm. tut.

§. V.

Tenetur tutor de dolo, lata culpa & levi l. 7. C. arbit. tutel. l. 23. ff. de R. J. non de alio quovis casu *Mev. Part. 7. Dec. 198. num. 3.*

POSITIO DECIMA TERTIA. DE JURE ACCRESCENDI.

§. I.

JUS accrescendi definiri potest jus, quo pars vacans agnitæ parti accedit, & ut ait Doctiss. *Cujacius* est reventio solidi non concurrente socio. Jus illud dividitur in testamentarium & legitimum, testamentarium inter coheredes ex tacita testatoris voluntate inducitur, ne quis pro parte testatus & intestatus decedat: quâ ratione testator non potest expressè prohibere jus accrescendi *alic. in L. 13. C. de hered. instit. Fachin. lib. 4. c. 15.* tacitè tamen substituendo potest *Fachin. ibid.* nam substitutus præfertur conjuncto, quia substitutus venit ex voluntate Defuncti expressa, conjunctus vero ex tacita, ideo substitutio excludit jus accrescendi, *L. 2. de Bon poss. secundum tab.* legitimum est quod inter successores ab intestatò locum habet, & ex legis auctoritate descendit, nam portio ab uno acquisita, trahit ad se portionem vacantem, quia partem hereditatis agnoscere, & aliam repudiare non licet *L. 1. § 2. de acquir.*

D

acquir.

acquir. vel omitt. hered. receptum idem fuit jus accrescendi inter legatarios ex tacita testatoris voluntate propter conjunctionem: conjuncti sunt in triplici differentia.

§. II.

Alii sunt re & verbis conjuncti, quibus eadem res conjunctâ oratione relinquitur: ut Titio & Mævio fundam Tusculanum do lego: inter hos locus est juri accrescendi *L. un. §. 10. C. de Cad. tollend. §. 8. Inst. de leg. L. 80. 89. de legat. 3.*

§. III.

Alii sunt re conjuncti, quibus eadem res separatâ oratione relinquitur: ut Titio fundum Tusculanum do lego, Mævio fundum Tusculanum do lego, & his quoque accrescit *d. l. un. §. 8. Instit. de legat. Carpz. 3. c. 2. D. 14. n. 1.*

§. IV.

Alii verbis tantum, quibus conjunctâ oratione res eadem legata ex æquis partibus: ut Titio & Mævio fundum Tusculanum do, lego ex æquis partibus, videtur dicendum esse, & inter eos jus accrescendi esse *L. 16. §. fin. de legat. 1. l. 89. de legat. 3. L. 3. de usuf. accresc. Carpz. P. 3. c. 3. D. 14. n. 15. Hahn. de usuf. accresc. Donell. lib. 7. cap. 13. Brunn. ad L. un. C. de Cad. tollend. Modest. Pistor. Part. 1. n. 6. L. 142. Sanutti Inst. de legat.*

§. V.

In Militis testamento jus accrescendi non procedit *L. 6. ff. de testam. Milit Brunn. in Cod lib. 6 tit. 21. n. 6. §. seq.* Miles enim pro parte testatus & pro parte intestatus decedere potest *L. jus nostrum de R. I. Carpz. P. 3. Jurispr. const. 2. de fin. 5.*

PO-

POSITIO DECIMA QUARTA.
DE DECIMIS.

§. I.

Decimæ jure naturæ oblatæ, jure divino præceptæ *Numer. 18. v. 21. & 24. Deut. 16. v. 12.* Jure Ecclesiastico confirmatæ fuere *cap. cum contingat. 29. X. h. t. Rebuff. q. 2. n. 2.* sed plurimos confirmationi restitisse referunt Historici, imò & Clericos decimis suis fraudasse: quibus *D. Augustinus* minatur: dabis improbo militi, quod non vis dare sacerdoti, & *Innocentio 3tio in cap. fundamentali* eadem quærelæ propositæ fuerunt, quod quidem Laici decimas Ecclesiis perverfis machinationibus subtrahere malignentur, tum ratione seminis, tum ratione sumptus, qui fiunt in agricultura, tum ratione portionum fructuum, non nulli etiam plus justo addicti pauperibus, iis potius quam Clericis attribuant, alii vitam Clericorum abominabilem detestantes decimas subtrahere non verebantur, quibus quærelis rescribens *D. Pontifex Vercellensi Episcopo*, decimas deberi ait in cognitionem directi domini DEI, esse tributa pauperum. Cum verò præfatus Pontifex respondeat, quod similes assertores jus Ecclesiasticum diminuunt, & tributa secularium cum decimis conferant, sumptusque detrahi velint, sequentes propono Quæstiones:

§. II.

An Decimæ hodiè solo Jure Ecclesiastico debentur? quod verò similius est. Herthals *lib. 3. X. tit.*

D 2

30. &

30. & consuetudine tolli aut minui possunt. *cap. 32. § fin. h. z.*

§. III.

An rectè procedat argumentum : novus possessor tenetur Principi tributa, ergo & decimas ? quod non puto. *Herthals ibid.*

§. IV.

An sumtus non debeant deduci ex decimis prædialibus ? quod veriùs est. *cap. 7. Y b. r. c. Pastoralis 28. X. b. cap. 22. 26. 27. X. b. l. Herthals d. l. Rebuff. q. 11. n. 4.*

§. V.

An is, qui habuit jus percipiendi decimas scæni ex pratis quibusdam, retineat illud jus, si Prata aratro profcissa nunc colantur, & ex iis frumentum colligatur ? R. affirmativè *c. commissum X. de Decimis*, quia per mutationem qualitatis, seu formæ, non mutatur ipsa substantia fundi, vel loci ex quo quis decimas percipere solitus fuit.

POSITIO DECIMA QUINTA.

DE ARBITRIS.

§. I.

An te Consilium Lateranense sub *Innocentio 3^{io}* talis in judiciis Ecclesiasticis abusus invaluerat, ut plerumque res non tantum Ecclesiasticæ; sed & merè spirituales Laicorum arbitrati atque compromisso definiendæ committerentur *Innocentius 3^{ius}* Jurium Ecclesiæ Zelatus in *consilio suo lateranensi*. Hunc abusum proposuit, perpensis hinc inde rationibus definirunt tandem

tandem S. Synodi Patres : Laicos causas spirituales etiam per compromissum sibi mandatas cognoscere aut definire non posse. Ne alias iacerdotium cum Imperio confundatur , & potestas Clavium cum jure sceptri , cum jus utrumque propriis terminis & finibus consistat. Arbitros autem partes sæpè præferunt aliis judicibus , & sibi , ut causæ controversiam cognoscant , privatâ autoritate constituunt , *L. 5. §. 1. C. hic.* Et siquidem assumpti sint arbitri , ut statuant , quod justum videbitur sine ullo juris ordine , arbitratores seu amicabilem compositores dici solent , quorum arbitrium si iniquum sit , reducitur ad arbitrium boni viri . *l. 79. & seq. pro soc. Hertbals lib. 1. X. h. t. in pr.*

§. II.

Ad litium protelationes , & impensas vitandas arbitria conducunt *Richter P. 1 c. 64. n. 25.* vel in unum arbitrum compromitti potest , vel in plures , consultius in impares numero , ne res maneat sine exitu. *Hertbals lib. 1. X. tit. 43.*

§. III.

Non potest compromitti in Laicos super causis spiritualibus vel Ecclesiasticis *cap. 3. hic. Barbosa de offic. & potest. Episcop. P. 3. alleg. 84. n. 33.*

§. IV.

Effectus compromissi est , ut sententiæ sive æqua sit , sive non , stari debeat *cap. 1. & 8. X. h. t. l. 16. C. de transf. l. 37. ff. de arbitr.*

§. V.

Nec ab ea potest appellari . *l. 1. C. de arbitr. Carpz. p. 1. const. 1. def. 13.* nec reduci ad arbit. boni viri

*Perez. in C. h. t. n. 14. vid. in Gall. I. O 150. n. 9. & 10.
Secus res sese habet in arbitris juris. cap. ex arbitris
de offic. deleg. in 6. Hertals lib. 1. X. tit. 43.*

POSITIO DECIMA SEXTA. DE DISPENSATIONE.

§. I.

Dispensatio sumitur propriè pro juris relaxatione, seu pro exemptione ab obligatione legis, unde dispensatio differt à legis interpretatione, quod hæc fit opus scientiæ & prudentiæ: illa verò Jurisdictionis. Causa efficiens dispensationis est dispensans. Subjectum est is cum quo dispensatur, objectum seu materia est lex humana, quæ hoc ipso, quod à libera voluntate hominum proveniat, ut ipsa voluntas mutabilis est, ideoque sub dispensationem cadere potest. Forma dispensationis consistit in legitima exemptione alicujus vel aliquorum à lege: ut autem talis sit, necesse regulariter est, ut fiat ex justa causa puta necessitatis, utilitatis, vel pietatis *c. 6. causa 1. q. 7. trid. sess. 21. de reform. c. 18. finis & effectus est liberatio dispensati à lege, quâ alias obligaretur, & sic sufficiens dispensatio facit, quod alias esset illicitum* *Glos. penult. in cap. dudum il. 2. ext. de Elect. dicitur autem sufficiens, quando est concessa ab habente potestatem, & quod sit facta cum expressione eorum, quæ poterant retardare concedentem c. non potest infr. de preb.*

§. II.

Summus Pontifex potest dispensare non tantum
ad

ad duo, sed etiam ad plura Beneficia, nec tantum ad inferiora, & simplicitia, sed etiam ad curata, personatus & dignitates; estque perinde sive illa sint sub diverso, sive sub eodem tecto, uniformia seu difformia pro ut colligitur ex *L. de multa 28. de preb. in fin. c. licet 2. cod. in 6. clem. 1. ut lit. pend.*

§. III.

Dispensatio circa pluralitatem beneficiorum à Pontifice facta etiam sine justa causa valida est. *Schmalzgruber X. tit. de Preb. & dignit. n. 142.* quia his provisus ad nullum illorum jure naturæ inhabilis est; & illa similitè retinere potest *Sanch. l. 2. conf. c. 2. dub. 6.* quia accipit ab eo, qui poterat legitime conferre, & qui sciens ac prudens illa contulit.

§. IV.

Dispensatus ut possit retinere duo beneficia quæ continuam residentiam personalem, adeoque incompatibilitatem exigant, etiam dispensatus censi debet super ipsa residentia, ut in uno eorum residere sufficiat. *Schmalzgrub. d. l.*

§. V.

In dubio an gratia vel dispensatio Apostolica sub- & obreptitiè fuerit impetrata, pro valore gratiæ, & exclusionem sub- & obreptionis, quam contra præsumere oportet. *Rota in Rec. Part. 1. Dec. 526. n. 2. decis. 418. n. 1.* Nec redditur Dispensatio subreptitiæ & invalida, quando id, quod taceretur tantum versatur circa causam impulsivam, & sine qua nihilominus dispensatio concessa fuisset, licet difficilius. *Pirking in X. lib. 4. tit. 1. n. 172.*

PO-

POSITIO DECIMA SEPTIMA. DE SIMONIA.

§. I.

CRimen hoc in veteri lege in Persona Giezi, in nova lege in persona Simonis Magi punitum fuit tanquam gravissimum vide *Suarez. de Sim.* unde Paschalis Pontifex asserere non dubitavit, omnia crimina ad comparationem simoniæ hæresis quasi pro nihilo reputari *Can. ult. c. 1. q. 7.* summa enim infertur injuria rebus spiritualibus dum pretio temporali æstimantur *L. 31. C. de Episc. & Cler.* nullus enim locus tutus esse poterit, si auri sacra fames in veneranda penetralia proserpat *Brunn. in. C. L. ead.* & ideo in actis Apostolorum Simoni Mago respondit Apostolorum Princeps: Pecunia tua tecum sit in perditionem; quoniam existimasti donum DEI pecuniâ possideri. Et ideo spectatâ Simoniacorum intentione, fundamentum hujus criminis avaritia est, ut bene animadvertit *Urbanus 2dus in Can. 8 c. 1. q. 3* non enim offerrent pecuniam pro re spirituali ut spirituali, sed ut ratione rei spiritualis consequantur temporale: unde Simoniacorum argumentum est: temporale emo, spirituale non emo, ad quod respondet Paschalis Pontifex, qui unum emit sine quo nec alterum provenit, neutrum invenditum derelinquit *Can. 7. c. 1. q. 3.*

§. II.

Aliquid accipere pro Ministerio & officio Ecclesiastico exercendo simoniacum est. *cap. 29. 3. 8. & pas-sim X. b. 7.*

§. III.

§. III.

Nusquam tamen probatur simoniacum esse, ab ingredientibus religionem aliquid accipere pro sustentatione personæ ingredientis *L. 31. C. de Episc. & Cler. Brunn. in C. ead. L. Herthals lib. 5. X. tit. 3.*

§. IV.

Siquis habeat jus quæsitum in beneficio ipsique injusta vexatio fiat, tunc potest pecunia vel alia re pretio æstimabili hanc vexationem redimere absque simoniæ vitio. *Cap. 28. X. h. t. Brunn. in C. tit. 8. lib 3. n. 6. Herthals lib. 5. X. tit. 3.*

§. V.

Quilibet licitè potest servire Episcopo vel alii, spe futuræ remunerationis, nec simonia committi; cum sine pacto & conditione serviat, nec Episcopus directè pro hoc servitio ei providere in beneficio intendat *Gloss. in cap. quid proderit dist. 61.*

POSITIO DECIMA OCTAVA. DE FEUDIS.

§. I.

PLurimi Historicorum volunt, quod antequam Carolus Magnus Germanos bello subegerit, Feudi vocabulum ejusque natura hisce populis planè incognita fuerit, hinc quidquid tenebant, non Feudilege, sed proprio jure possidebant, & de illo tanquam allodio disponere poterant *Stryk. dissert. Jurid. Hallens. disp. 14 c. 3. n. 1.* itaque feudorum origo gentibus germanicis adscribitur, & hodiè ferè in sola germania ac terris olim à germanis occupatis feudum receptum est, cujus disceptatio regulariter in Consilio Aulico

E

Imp.

Imp. ventilanda, hinc in *ordinat. judicii aul. tit. 2. constitutum* legimus - In unserem Reichs Hofrath sollen alle und jede Sachen / des H. Römisch. Reichs / desselben Hoheit / Rechts / Herrlichkeit / Regalien / hohe und niedere lehen / ic. vide *Swauman. obs. 11. n. 2. Blum. tit. 41. n. 1. Ab Andler in Jurispr. publ. & priv. l. 2. t. 1. p. 1. n. 10.*

§. II.

Sine investitura feudum nullo modo constitui potest arg. 1. *F. 25. Struv. syntag. Jur. feud. cap. 8. aphor. 3. n. 2.*

§. III.

Et investitura abusiva vasallo non jus in re sive ipsum jus feudi, sed solum jus ad rem tribuit vid. 2. *Feud. l. 2. 7. 26. §. si facta ut §. 33. Struv. syntag. Jur. feud. cap. 8. aph. 9. Math. de afflict. in c. 1. §. si facta n. 1. Zoes. tr. feud. c. 6. n. 6. Rosenthal. c. 6. concl. 6. n. 7.*

§. IV.

Si quis rem tanquam feudalem per 30. annos bona fide possederit, praesumitur facta investitura, & per praescriptionem feudum proprium constituitur & acquiritur 2. *F. 33. Rosenthal. cap 2. conc. 61. vide Struv. syntag. Jur. feud. c. 8. aph. 12. n. 1.*

§. V.

Non ipso jure dominium utile ob commissam feioniam ad dominum revertitur, sed prius per sententiam vasallo adimitur *Rosenthal c. 10. concl. 41. Ritterbus. part. feud. l. 7. c. 6. q. 15.* nullibi enim in jure feudali dicitur, ipso jure dominium utile ad dominum reverti.

POSITIO DECIMA NONA.

DE JURE PUBLICO.

§. I.

Nonnulli sunt, qui studia juris publicum studiosis in scho-

scholis ac Academiis adhuc versantibus è manibus eripere conantur & in Aulis Principum demum usu & experientia addiscendum esse arbitrantur periculosum esse dicentes, Judicio multorum committere ea, quæ ad Aulas solum, Principumque secreta consilia, unice pertinent; verùm cum id tantum in Doctrina juris publici agitur, ut illa jura, quibus Sacri Imperii caput in Recessibus Imperii, aurea Bulla, Capitulationibus Cæsareis, Pace Profana ac Religiosa, denique & Pacificatione Osnabrugo Monasteriensi, aliisque actis Publicis, suffrago S Cæsareæ Majest. ac universorum Imperii Juris factis, omnium cognitioni prestent, pro Arcanis reputari nec possunt nec debent *Schwed. cap. 1. N. 9.*

§. II.

Camera cum Judicio Aulico Imperiali concurrentem habent Jurisdictionem *Casp. Licpold. de concurr. Jurisd. q. 4. Blum. tit. 25. n. 41.*

§. III.

Nec morte Imperatoris Jurisdictio Cameralis concidit *Burgold. ad Instrum. Pac. P. 2. D. 20. N. 10. Schwed. cap. 13. N. 8. Blum. tit. 25. n. 9. at Consilium Cæsareum aulicum cum defuncto Imperatore extinguitur.*

§. IV.

Ad summam appellabilem in utroque hoc summo Judicio constituendam sola fors sine usuris consideratur *Uffenbach. cap. 10. sect. 2. subsect. 2. pag. 107. Schwed. cap. 13. n. 12. Blum. tit. 46. n. 13.*

§. V.

Rerum spiritualium Jurisdictio denegata Cameræ: ut Causarum Matrimonii *Sec. Gail. in obs. 102. in fine memorial. vom Jahr. 79. ubi assessoribus injunctum fuit:*

E 2

Das

Daß sie sich der Matrimonial-Sachen entschlagen sollen.
Thom. Mich. de Jurisd. th. 39.

POSITIO VIGESIMA.

DE BENIGNITATE.

§. I.

CORONIDEM impositurus viginti hisce positionibus
 meis utar verbis Juris Consulti Marcelli: benignio-
 rem interpretationem sequi non minus justius, quam
 tutius, quare si minus corresponderium omnium ex-
 spectationi, spero, fore, ut benevola interpretatio sup-
 pleat defectum. Juxta ergo Marcelli responsum Justi-
 tia dictat in re dubia benigniorem partem sequendam
 & secundum decretalem *Bonifacii 8. in cap. 45.* quod est
 verisimilius vel quod plerumque fieri consuevit confi-
 derandum esse, quibus ex fundamentis sequitur.

§. II.

Si juridicè quis probatus sit nocens, quem iudex
 privata scientia scit esse innocentem, eum in crimina-
 libus condemnare non debet *cap. 1. de judic. in 6. Clement.*
1. §. rerum.

§. III.

Si tres adsint iudices, quorum unus condemnat in
 15, secundus in 10, tertius in 5. ex benigniori sententia
 prævalebit opinio condemnantis in 5. *cap. 1. de Arbitr.*
in 6.

§. IV.

Cum restrinxerit Consilium trident. impedimen-
 tum publicæ honestatis ortum ex sponsalibus de futu-
 ro ad primum gradum, benignitas & verisimilitudo ex-
 postulat, ut id obtineat in locis in quibus concil. non est
 receptum.

§. V.

Qui in utero est, habetur pro nato quoties de favore
 illius agitur.

77-α (1+12)

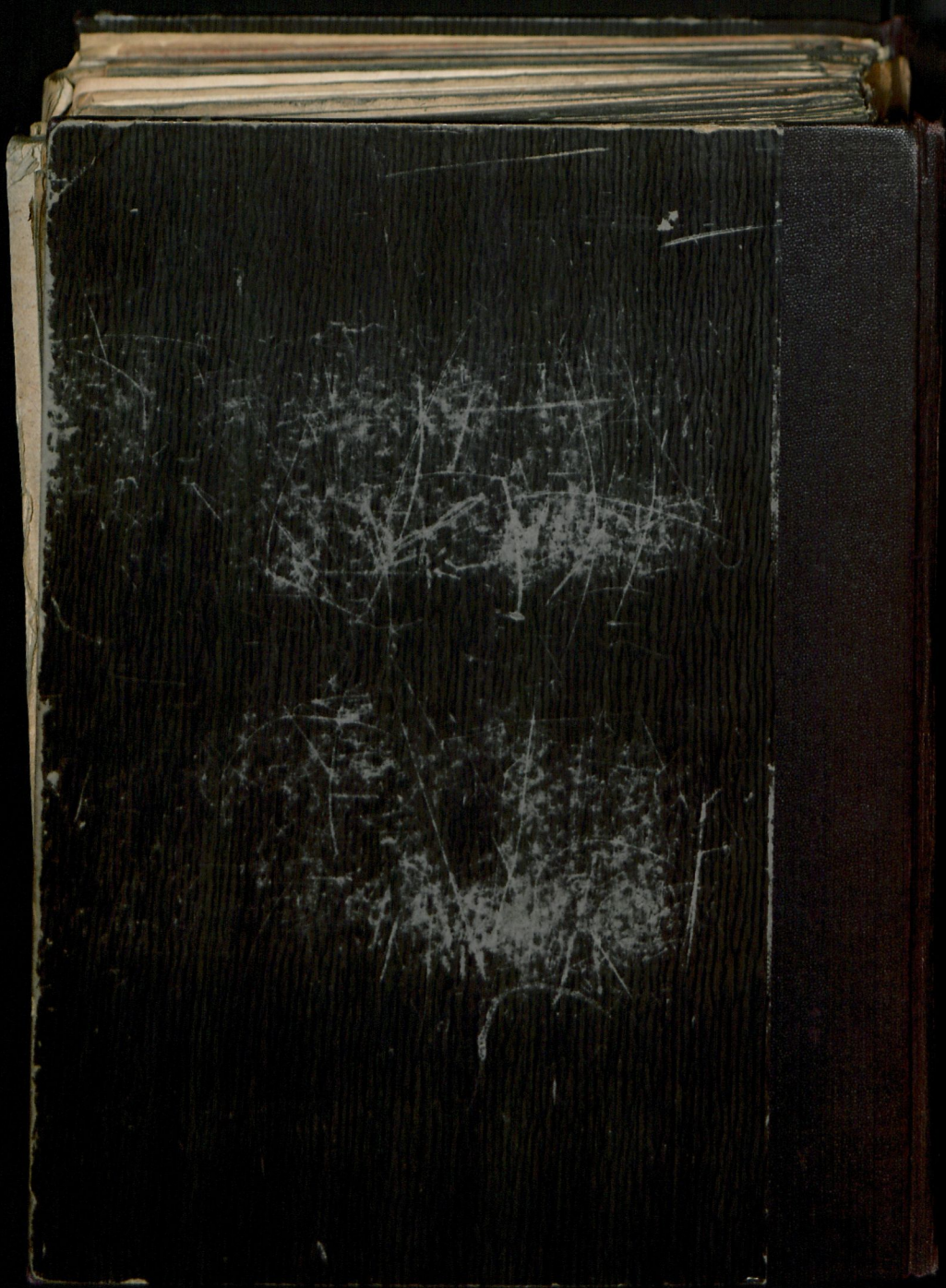
56.

ULB Halle 3
004 997 492

WDIP

B.I.G.

Farbkarte #13

POSITIONES
THEORICO-PRACTICÆ
ET CANONICO-CIVILES

49
10
1719
65

QVAS
OPITULANTE TER SANCTA TRIADE
EX

DECRETO ET AUTHORITY
INCLYTI JURISCONSULTORUM ORDINIS
IN-PERANTIQUA UNIVERSITATE ELECTORALI
ERFORDIENSI,

PRÆSIDE ALTISSIMO

PRO SUMMIS

N UTROQUE JURE HONORIBUS ET PRIVILEGIIS
DOCTORALIBUS RITE CONSEQUENDIS,
SOLENNI ERUDITORUM VENTILATIONI
SISTIT

CAROLUS PHILIPPUS *Söven!*
BRUXELLENSIS,

ELEBERRIMI AC IMPERIALIS MONASTERII ORD. S. BENE-
DICTI IN MONTE D. MICHAELIS ARCHANGELI PROPE BAMBERGAM
SECRETARIUS,

DIE XIV. AUGUSTI MDCCXIX.

LOCO ET HÖRIS CONSUEVIS.

ERFORDIÆ, Typis JOHANNIS HENRICI GROSCHII, Academia Typographi.

